

KYPSÄ

Kymenlaakson Osakunnan jäsenlehti
1/2015

KY10 2015

Kypsän tässä numerossa

Kuva: Ester Pentti

3	Pääkirjoitus	13	Vuosijuhlassa ensimmäistä kertaa
4	Vieraskynä	14	Vuoden virkailjakatsaus
5	Pikkulinnut lauloivat kieli poskessa	18	Tunnusta väriä
6	Kampuskohtaamispaikalla	18	Esan palindrominurkka
8	Moottoritie on kylmä	19	Senioreiden kuulumisia
9	Hae Osakunnan asuntoa	20	Kymmenen uutiset
10	Osakuntien akateeminen järjestys	22	Isännän kopista
12	Kymenlaakson Osakunta 82 vuotta	23	Virkailijaluettelo 2015

KYPSÄ. Helsingin yliopiston Kymenlaakson Osakunnan jäsenlehti. Perustettu vuonna 1980.

ISSN-L 1798-7164. ISSN 1798-7164. Kypsä julkaistaan neljä kertaa vuodessa.

Julkaisija: Kymenlaakson Osakunta, Leppäsuonkatu 11, 00100 Helsinki, <http://kymenlaaksonosakunta.fi>.

Päätoimittaja: Jenni-Maria Käki, kysa-kypsa@helsinki.fi.

Toimituskunta: Iina Elfving, Maaria Haavisto, Tiina Heikkilä, Esa-Pekka Helanne, Aleksi Leppänen, Pasi Pykälistö, Ilmari Salmi. kysa-kypsa@helsinki.fi.

Taitto ja ulkoasu: Jenni-Maria Käki.

Kannessa: Anna-Liisa Koskinen **Takakannessa:** Maaria Haavisto ja Jenni-Maria Käki

Kannen kuvat: Ester Pentti.

Painos: 100 kpl. Paino: Kopijyvä Tampere Oy, Tampere 2015.

Tämä lehti saa Helsingin yliopiston ylioppilaskunnan järjestölehtitukea.

Rohkea rokan syö

Maailmassa on kahdenlaisia ihmisiä. Niitä, jotka pitävät hernekeitosta ja niitä, jotka eivät. Itse kuulun jälkimmäiseen ryhmään, hernekeitosta ei saa mielestäni maistuvaa lisäämällä siihen sinappia ja raakaa sipulia. En tiedä mitä hernekeitossa tai rokassa, niin kuin sitä myös sanotaan, on sellaista, että sen syöminen vaatisi rohkeutta. Se on sellainen hassu kielikuva, jollaisia voi lukea lisää sivulta 5. Jutussa ei harmillisesti kerrota miksi rokan syönti vaatii rohkeutta. Ehkä se selviää seuraavassa numerossa.

Rohkeutta on erilaista. On sankarillista rohkeutta ja tyhmänrohkeutta. On rohkeutta hypätä tuntemattomaan ja mennä pimeällä ulkokuuusiin. Kypsän päätoimittajaksi ryhtymisenkin vaati tietynlaista rohkeutta. Ehkä vähän sellaista tyhmänrohkeutta, kun tajuaa, ettei oikeasti osaa taittaa mutta myös sellaista tuntemattomaan hyppäämisen rohkeutta, kun uskaltaa opetella yrityksen ja erehdyksen kautta.

Rohkeaa on myös pyytää apua. Jossain todellisuudessa ehkä osaan kaiken ennen kuin olen ehtinyt edes yrittää mutta tässä todellisuudessa olen häikäilemättömästi hyödyntänyt kaiken mahdollisen osaamisen mitä osakunnalta olen voinut saada. Tähän tarvittiin kolme ihmistä, pari pannua kahvia ja yksi karkkipussi. Ketään ei kuitenkaan tarvinnut lahjoa auttamaan, eikä kukaan suuttunut, vaikka tunnustin photarinkin olevan tuttu vain käsitteenä.

Omanlaista rohkeutta on myös lähteä muuttamaan jotain sellaista mikä on rakasta monelle entiselle ja nykyiselle osakuntalaiselle. Kypsä on lehti, joka säilyy muistona kuluista vuosista ja jonka kautta on mahdollista peilata paitsi tekijöidensä mielenkiinnon kohteita myös tätä aikaa. Tämän takia halusinkin tuoda lehteen lisää ajankohtaisia asioita niin maakunnasta kuin yliopistomaailmasta. Tässä lehdessä selvitetäänkin kuinka lämmin on moottoritie Kymenlaaksoissa ja mikä ihmeen juttu on kampuskohtaamispaikka. Samoin selviää se miksi kymäläiset muodostavat jonon keski-suomalaisten taakse.

Tästä numerosta alkaen jokaisella osakuntalaisella on myös mahdollisuus jättää jälkensä rohkeasti historiaan. Puheenjohtajan ja kuraattorin terveisten sijaan lehden vakipalstalta voi löytyä mitä tahansa kenen tahansa kirjoittamana. Tämän numeron vieraskynästä löytyy muutamia Kampin parhaita lounaspaikkoja mutta ensi kerralla sisältönä voi olla vaikkapa päivän politiikkaa. Rohkeasti erilaista joka kerralla.

Rohkeus on asia, jota osakunnalla päätyy miettimään vuosittain. Olenko tarpeeksi hyvä tai uskallanko ottaa vastuuta? Rohkeuden vastakohta ei useinkaan ole pelko vaan epävarmuus siitä mitä on. Onkin rohkeaa myöntää olevansa epävarma ja yrittää siitä huolimatta. Ja jos huomaakin olleensa ehkä hieman liian tyhmänrohkeaa, niin äitini sanoin - asioilla on tapana järjestyä.

Jenni-Maria

päätoimittaja

Lounasta Kampissa

Työpaikkani siirryttyä Kamppiin olen törmännyt ongelmaan. Vaikka osakunnan tilat sijaitsevatkin Kampin suunnalla, en ole tiennyt oikeastaan mitään lounaspaikkoja siinä lähellä, jos Ylioppilasaukion Unicafe jätetään pois laskuista. Toki Kampin Pippuri on tiedossa, mutta tiesitkö, että sieltä saa myös lounasta? Paikan maistuva lounasbuffetti vaihtuu ilmeisesti päivittäin. Vierestä löytyy myös Pizza Hut, mutta minun makuhermoja se ei ole oikein hivellyt, varsinkaan kun vierisestä Kampin Pippurista saa myös pizzoja lounaalla.

Jos haluaa enemmän kotitekoisen kaltaista ruokaa, kannattaa käydä Cafe Rougessa, joka löytyy Urho Kekkosen Kadulta. Rougen ruuista oma ykkösvaihtoehtoni on rapeaksi paistettu sitruunakana, jota suosittelen 10/10. Jos kaipaa opiskelijasapuskaa, voi käydä Rougen vierestä löytyvästä Hämäläisen Osakunnan opiskelijaruokalassa tai vähän kauempana Musiikkitalolla. Niistä saa, ah, niin maistuvaa opiskelijaruokaa halpaan hintaan. Korttelin toiselta puolelta löytyy puolestaan ravintola Dennis, josta saa italialaistyylisiä ruokia. Sanottakoon paikan erikoisuutena aivan älyttömän kokoinen

parmesan-juustokiekko, josta voi käydä kaikesta tiedä, ties minkälaisista ruokapaikasta. Monille osakuntalaisille tuttu Bruuveri tarjoaa buffetlounaan. Myöskin aika kotikutoisen oloista ruokaa, muun muassa perunamuusia ja sen sellaista. Jälkiruuksi olen yleensä rohmunnut jälkiruoka-/kahvipöydästä kourallisen dominokeksejä. Kampin yläkerrasta löytyy ehkä jonkinlaiseen hittimaineeseen noussut JohtoCafe, jossa voi kasata itselleen salaattilounaan. Itse valittavia ruoka-aineita on aika älyttömästi, jonka takia sain aikaan jonkinlaisen jonon ravintolan tiskillä... Kauhukokemuksen myötä tilaankin nykyään lämpöisiä pasta-aterioita JohtoCafesta, niin ei tarvitse miettiä niin paljoa sillä tavoin.

Seuraa lounaalle saa helposti vaikkapa osakunnan Slackin lounasseuraa-kanavalta. Enkä ole ainoa joka työskentelee tai opiskelee tai muuten vain hengaa keskustan alueella lounasaikaan. Ainoa haaste onkin lounastauon lyhyys. Hyvässä seurassa lounas on aina liian lyhyt.

Joni Mäkelä

Kypsen vieraskynään voi ilmoittautua vapaaehtoiseksi kirjoittajaksi ottamalla yhteyttä päätoimittajaan sähköpostilla kyo-kypsa@helsinki.fi. Aihe on vapaa ja sopiva pituus on noin 2000 merkkiä. Liitä mukaan haluamasi kuva.

Pikkulinnut lauloivat kieli poskessa

Teksti: Esa-Pekka Helanne

Kuva: Ester Pentti

Mikä ihme on rupusakki? Mitä on vanha hapatus? Tällä palstalla otetaan sanasta mittaa ja tutkitaan pohjamutia myöten suomalaisten sananlaskujen alkuperiä.

Haukkua pataluhaksi

Pataluhalla ei ole mitään tekemistä ruoanvalmistusastian tai lusikka-haarukka-yhdistelmän kanssa, vaikka ilmaisu muodostuikin yhdistämällä käsitteet pata ja luha. Tässä yhteydessä pata tarkoittaa merkitykseltään jotakin äärimmäistä. Luha puolestaan tarkoittaa rikkinäistä tai muuten huonoa. Näin ollen pataluhaksi haukkuminen tarkoittaa itse asiassa äärimmäisen huonoksi syyttämistä.

Nahkurin orsilla tavataan

Sanonta nahkurin orsilla tapaamisesta on muuttanut merkitystään ajan kuluessa. Nykypäivänä sen merkitys on muuttunut lähinnä uhkaukseksi ja jopa entinen pääministeri Paavo Lipponen uhkasi aikanaan oppositiota nahkurin orsilla tapaamisella. Uhkaus ei ole kuitenkaan sanonnan alkuperäinen merkitys. Alun perin sanonta on kuulunut "nahkurin orsilla tavataan, sanoi kettu sudelle". Se merkitsee, että kuoleman jälkeen kaikki ovat samassa asemassa, ja tässä tapauksessa kettu ja susi ovat samassa asemassa nahkurin orsilla roikkuessaan.

Panna korvan taa

Vanhan uskomuksen mukaan ihmisen päässä korvan kohdalla on paikka, jossa ihmisen muisti sijaitsee aivoissa. Kun joku lupaa laittaa jotain korvan taakse, hän siis laittaa sen paikkaan, jossa se pysyy muistissa.

Sula hulluus

Suomen murteissa sula tarkoittaa muutakin, kuin vain kiinteän vastakohtaa. Sulalla on myös joissain murteissa merkitys "pelkkä" tai "silkkä". Sula hulluus on siis aivan täyttä hulluutta ilman mitään mieltä.

Olla mukiinmenevä

Mukiinmenevä asia menettelee ja kelpaa tarkeitukseensa. Jos joku on mukiinmenevä, sillä ei ole mitään tekemistä juoma-astiana käytettävän mukan kanssa. Sen sijaan pohjana tässä sanonnassa toimii mukiin sijasta muka-sana, jonka vanha merkitys tarkoittaa muotoa tai mallia. Esimerkiksi jonkin esineen voi tehdä toisen esineen mukaiseksi tai taiteilija voi mukailla jotain tyyliä. Näin siis mukiinmenevä asia tarkoittaa tyyliin tai muotoon menevää, eli toisin sanoen tarkoitukseensa menettelevää.

Lähde:

Jukka Parkkinen: Aasinsilta ajan hermolla (WSOY 2005)

Kampuskohtaamispaikalla

Teksti ja kuvat: Maaria Haavisto ja Ilmari Salmi

Helsingin yliopiston 375-juhlavuoteen liittyvät tempaukset saivat jatkoa kun kolmelle kampukselle – Viikkiin, Kumpulaan ja Meilahteen – avattiin tammikuussa niin sanotut kampuskohtaamispaikat.

Kyseessä on kolme avointa, opiskelutilojen ytimessä sijaitsevaa tilaa, joita voi käyttää paitsi vapaaseen oleskeluun, myös tapahtumien järjestämiseen. Mistä moinen idea on saanut alkunsa? ”Ajatuksena oli luoda paikkoja, joissa kampuksen käyttäjät fuksista professoriin ja miksei myös vahtimestarin kautta keittäjään saataisiin hengailemaan keskenään ja elävöittämään kampusta”, kertoo HYY:n hallituksen jäsen Otso Heiskanen.

HYY:n tiedotteen mukaan paikat ovat jatkuvasti käytettävissä ajanviettoon tai omaehtoiseen kahvitteluun. Mahdollisuus myös vaikkapa kännykän lataamiseen löytyy. Juhlavuoden aikana opiskelijat ja opiskelijajärjestöt saavat myös olla aktiivisina osapuolina, sillä heillä on mahdollisuus järjestää itsensä näköistä ohjelmaa.

Kampuskohtaamispaikat ovat varattavissa netin kautta joka keskiviikolle kello 14–17. Keskeiset kriteerit ovat, että järjestettävä toiminta on avointa kaikille kampuskansalaisille eikä se häiritse lähistöllä tapahtuvaa opetusta. ”Monenlaista tilaisuutta on jo tiedossa, mutta paljon enemmänkin kalenteriin mahtuisi”,

Heiskanen sanoo ja kehottaa aktiivisia opiskelijoita järjestöineen hyödyntämään mahdollisuutta.

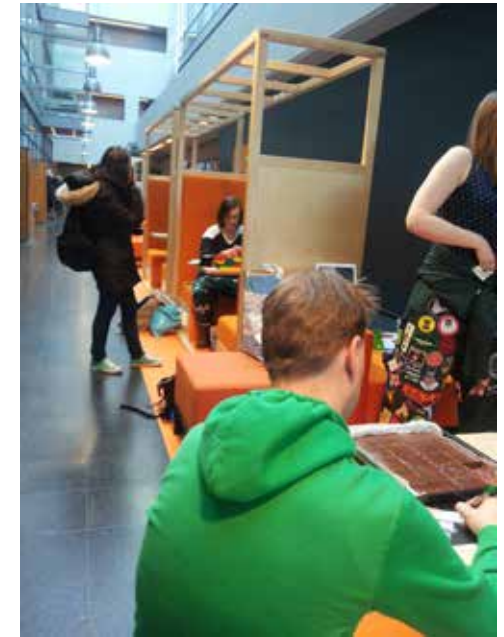
HYY:n tarjoamia esimerkkejä toimintamuodoista ovat muiden muassa lautapeli-iltapäivät, avoimet keskustelutilaisuudet ja käytäväkahvit, mutta viime kädessä toiminta riippuu täysin järjestäjien ideoista. Istumapaikkoja löytyy Meilahdesta kolmisenkymmentä ja Viikistä sekä Kumpulasta hieman päälle 60.

Mieleen nousee tietysti kysymys, voisivatko osakunnat hyötyä kampuskohtaamispaikkojen käyttömahdollisuudesta jotenkin. ”Ehdottomasti. Nyt olisi hyvä tilaisuus esitellä toimintaa vaihteeksi muuallakin kuin keskustassa, toteuttaa poikkitieteellisyden ylevää ideaa sekä mahdollisesti jopa värvätä uusia jäseniä”, Heiskanen linjaa. Näin osakunnat ovatkin jo tehneet, ja Kypsan toimitus kävi testaamassa minkälaista siellä oikein oli.

On keskiviikkoiltapäivä, eikä kampus ole vilkkaimmillaan. Kumpulan Physicumin aulaan päivästä kuitenkin pari haalareihin sonnustautunutta opiskelijaa. He lähestyvät nurkassa seisoskelevaa porukkaa, ja kysyvät joko he ovat käyneet hakemassa mokkapaloja. Porukka mumisee vastauksen, eikä liikahtaa. Minä liikahtan, sillä olen kuullut, että Kumpulan kampuskohtaamispaikalla järjestetään tänään tapahtuma.

Lähestyn kohtaauspaikkaa reippaasti, ja lähistöllä seisoskellut opiskelukaveri liittyy seuraan. Varsinaissuomalainen osakunta esittäytyy. He ovat päättäneet hyödyntää kampuskohtaamispaikkaa järjestämällä pientä arvontaa ja puuhaa nimellä ”Ota riski ja tutustu varsinaissuomalaiseen”. Jätän mokkapalan väliin, mutta osallistun arvontaan, jossa voi voittaa ilmaiset sitsit, ja samalla saan pienen esittelypuheen poikkitieteellisistä osakunnista. En kuitenkaan paljasta olevani itse osakuntalainen, sillä vaikka kampuskohtaamistapahtumien tavoite on olla avoin kaikille, uskon tämän olevan suunnattu juurikin mahdollisille uusille jäsenille.

Seuraavaksi minut ohjeistetaan loosiin, jossa voi ansaita haalarimerkin ratkaisemalla aivopähkinän. Kokeilen hajamielisesti ratkaista yhtä, mutta luovutan kun yleisöä alkaa kertyä enemmän. Hetken hengailtuani siir-

ryn sivummalle tarkkailemaan, ja huomaan silloin tällöin jonkun pysähtyvän pisteelle. Onko sitten syy mainostuksen vähäisyydessä, ajankohdassa vai paikassa, mitään ryntäystä ja suurempia ”kohtaamisia” ei kuitenkaan näytä tapahtuvan.

Poistuessani kokonaan alueelta minulle tarjotaan aulaan uudelleen mokkapalaa. Nyt en kieltäydy, eikä kieltäydy moni muukaan. Sillä aikaa kun mutustelen leivostani, moni suuntaa kohti kampuskohtaamispaikkaa mokkapalan voimalla ja ilmaiset sitsit silmissä kiiluen. Ehkäpä tässä onkin jotain perää.

Oli kyse sitten tapahtumasta tai vain oleskelusta, värikkäät ja käytännölliset kampuskohtaamispaikat ovat tervetullut lisä yliopistolle, mutta selkeästi niitä voisi hyödyntää lisää. Onneksi 1.4. Kumpulan kampuksella kohdataan ”Oot siä mun kaa” -tapahtumassa!

Kampuskohtaamispaikan varauskalenteri löytyy osoitteesta <http://hyy.helsinki.fi/kkp/>.

Kampuskohtaamispaikkojen yhteystiedot:

Viikki: Atalo, Latokartanonkaari 9
Kumpula: Physicum, Gustaf Hällströmin katu 2A
Meilahti: Biomedicum, Haartmaninkatu 8

Moottoritie on kylmä

Teksti: Iina Elfving

On kuulas ja rauhallinen ilta helmikuun alussa. Talvi on hiljentänyt luonnon, eikä liikenteen humu tapaa Virolahden ja Haminan rajalla kasvaviin metsiin - ainakaan vielä. Metsien rauha on kuitenkin päässyt hetkeksi rikkoutumaan joulun pyhien jälkeen, kun puut kaatuivat yli 50 metriä leveältä kaistalta paljastaen Etelä-Suomea halkovan E18 tien viimeisen osuuden linjauksen.

Maanomistajat ovat saaneet aavistella alkunutta rytinää jo pitempään. Maanmittauslaitoksen kirjeet ovat tuoneet uutisia metsäalueiden pakkolunastuksista jo lähes vuoden ajan ja useissa pienelle piirille suunnatuissa tiedotustilaisuuksissa on voinut tuoda julki mielipiteensä asiasta. Vastustusta ei ole kuitenkaan herännyt - niin kryptiseksi on liikennevirasto onnistunut naamioimaan viestinsä, että hämillään olevat kaakon asukkaat ovat hiljaa hyväksyneet ehdotukset. Loppujen lopuksi harva edes haluaa estellä hanketta, niin suureksi sen tuoma hyöty koetaan.

Moottoritie puhuttaa paikallisia. Siitä on rakennusprojektin edetessä tullut yhtä varma puheenaihe kahvipöydissä kuin menneen viikon säästä. Pikkukyliä asukkaat pohtivat nopeinta reittivalintaa siirryttäessä paikasta A paikkaan B. Kylien välille kehittyy myös leikkimielinen Suomi-Ruotsi -asetelma sen mukaan ketkä onnekkait saavat liittymään

uudelle tielle ja ketkä eivät. Keskiuerto kymenlaaksolaista ja kotiin kaipaavaa osakuntalaista kiinnostaa tietenkin eniten se, miten itse tulee hyötymään tiestä. Nyrkkisääntönä voi ajatella, että mitä kauempana Helsingistä asuu, sitä suurempi on tien tuoma hyöty. Pikaisten laskujen perusteella (oletuksena, että vanha nopeusrajoitus on 80 km/h ja uusi rajoitus 120 km/h) matka nopeutuu rajalle asti mentäessä 21 minuuttia. Kotkalaisille ja haminalaisille aika on 13 minuuttia, pohjoisten asukkaat taas eivät tiestä hyödy mitenkään.

Ja se moottoritien lämpötila: -4 celsiusa (8.2.2015)

Lähteet: Maanmittauslaitos (www.maanmittauslaitos.fi), Liikennevirasto (portal.liikennevirasto.fi)

NOPEAT FAKTAT

Hamina-Vaalimaa -tie: 32 km

Valmistuu 2018

Valmistuessaan syntyy yhtenäinen moottoritie Turusta Vaalimaalle

Hae Osakunnan asuntoa NYT

Muuta Osakunnan asuntoihin hyvien kulkuyhteyksien Patolaan. Osakunnan asuntojen ensimmäiset vuokrasopimukset päättyvät elokuussa ja nyt jaossa on kaksi yksiötä. Asumisaika alkaa syyskuussa.

Asuntohaku on käynnissä nyt ja loppuu 17.4.2015. Jaettavat asunnot sijaitsevat osoitteessa Maapadontie 2 ja ovat kooltaan 24 ja 26 m². KyOn asunnot sijaitsevat Maapadontie 2 kolmannessa kerroksessa. Asunnot ovat kalustamattomia ja savuttomia.

Asumisoikeus on perustutkintoa suorittavalla Kymenlaakson Osakunnan jäsenellä. Osakunnan asunnot vuokrataan määräajaksi. Asumisaika alkaa syyskuun alussa ja päättyy elokuun lopussa. Asumisaikaa myönnetään normaalisti kerrallaan 1-2 vuotta. Vuokrasopimuksen purkamiseen pätee 1kk irtisanomisaika sekä muu voimassaoleva lainsäädäntö.

Asunnot jaetaan asunto-ohjesäännön Liitteen 1 pisteytyksen mukaan. Tulosta asuntohakulomake, täytä se tiedoillasi, lähetä se

liitteineen (mainittu asuntohakemuslomakkeessa) osoitteeseen Kymenlaakson Osakunta, Leppäsuonkatu 11, 00100 Helsinki, tai toimita hakemus kirjeluossa Osakunnan postilaatikkoon Domus Gaudiumilla. Hakemusten on oltava perillä 17.4.2015 mennessä. Kuoreen teksti "Asuntohakemus, KyO". Asukasvalinnan tulokset julkaistaan viimeistään 1.5.2015 valituille henkilökohtaisesti sekä Osakunnan kotisivuilla.

Tarkemmat hakuohjeet löytyvät Osakunnan kotisivuilta kymenlaaksonosakunta.fi.

Kaikki kysymykset asuntohausta ja asunnoista asuntopiirille kyo-asuntopiiri@helsinki.fi.

Ps. Osakunnan fuksiasunnot tulevat taas ja koon kesällä. Mikäli korkeakouluopintosi ovat vasta alkamassa, voit saada Osakunnan fuksiasunnon. Fuksiasunnot ovat soluhuoneistoja ja jaossa on yhteensä kolme huonetta. Pysy kuulolla!

Osakuntien akateeminen järjestys

Teksti: Pasi Pykälistö

Kuva: Jenni-Maria Käki

Jokainen airuena tai lipunkantajana ollut on varmasti joskus miettinyt mistä juhlissa ja kulkueissa käytetty osakuntien akateeminen järjestys oikein on peräisin. Historioitsijana minua alkoi kiinnostaa, että milloin ja mihin pohjautuen järjestys oli päätetty, ja onko ensi vilkaisulta sattumanvaraisessa järjestyksessä jokin logiikka. Historiikeista lopulta selvisikin kulkuejärjestyksen tarina, johon kiinnostuu myös ylioppilaiden lippujen historia yleensäkin.

Ensimmäiset liput ylioppilaille olivat alkaneet ilmaantua 1860-luvulla, mutta suuriruhtinaskunnan hallinto ja Venäjän keisari pitivät niitä epäilyttävinä, etenkin kun liput olivat mukana erilaisissa mellakoissa ja mielenosoituksissa johtamassa ylioppilaita. Aluksi ilmeisestikin oli olemassa vain Ylioppilaskunnan oma lippu Suomen vaakunoineen. 1870-luvun alussa sen seuraksi alettiin puuhata osakuntien omia, maakunnallisia lippuja. Liput olivat usein säätyläisrouvien joukolla ompelemia ja osakunnille lahjoittamia, ja lippujen synty osoittaa maakuntahengen

ja siihen liittyneen nationalismiin, jota kasvava kieliriita ruokki, leviämistä laajemmallekin Suomessa. Esikuvana lippu-asiaa, kuten niin monessa muussakin ylioppilasmaailman kehityskulussa, toimivat Uppsalan osakunnat Ruotsissa. Keisari Aleksanteri II päätyi lopulta kieltämään kaikki siviililiput ja niiden käytön, yksin armeijalle varattiin oikeus käyttää lippuja.

Keisari Aleksanteri II tunnetusti sai surmansa attentaatissa 1881, ja hänen seuraajansa Aleksanteri III tiukensi poliittista valvontaa ja sensuuria. Ehkä yllättäen kuitenkin hän salli Ylioppilaskunnan uudelleenperustamisen ja myös ylioppilaille osakuntien ja muiden korporaatioiden lippujen käytön.

Osakuntien akateeminen järjestys oli olemassa jo ainakin vuonna 1885 Aleksanteri III:n ja keisarinna Maria Fjodorovnan, os. Tanskan prinsessa Dagmar, vieraillessa Helsingissä. Tällöin Ylioppilaskunta marssi kulkueena Ylioppilastalolta (nyk. Vanha, joka tuolloin oli ainoa ylioppilastalo) laulamaan keisarin

palatsin edustalle. Kulkueessa ensimmäisenä kulki Ylioppilaskunnan lippu ja sitä seurasivat kuorojen, nykyisten musiikkikorporaatioiden, Akateemisen Lukuyhdistyksen ja muiden yhteisten ylioppilasjärjestöjen liput. Näitä seurasivat osakunnat seuraavassa järjestyksessä: Nylands Nation, Savo-Karjalainen, Hämmäläinen, Wiipurilainen, Pohjalainen. Luettelosta puuttuu tuolloin maisemissa olleista osakunnista ainoastaan Länsisuomalainen, joka sijoittuisi Hämmäläisen ja Wiipurilaisen väliin. Kenties kuvauksen kirjoittaja oli unohtanut sen, tai sitten kyseinen osakunta ei jostakin syystä osallistunut kulkueeseen palatsille.

Ensimmäisenä kulkueessa on Nylands Nation, kuten yhä nykyäänkin akateemisessa järjestyksessä, koska NN on se osakunta, jonka alueella yliopisto sijaitsee. Muiden osakuntien kohdalla järjestyksen avain on ruotsinkielestä latinalaistettujen nimien aakkosjärjestys seuraavasti: Carelienses, Tavastenses, Västerfinländska, Wiburgenses, Österbottniska. Loput osakunnat sijoittuvat järjestykseen emo-osakuntiansa perään ikäjärjestyksessä, tai sitten vanhan hajonneen osakunnan sija on jaettu siitä syntyneiden osakuntien kesken. Esimerkiksi Österbottniska eli Pohjalainen osakunta hajosi 1900-luvun alussa Vasa Nationiksi, EPOksi ja PPO:ksi. Vastaavasti Länsisuomalainen jakaantui nykyisiin Satakuntalaiseen, Varsinaissuomalaiseen ja Åbo Nationiin. Muut seuraavat emo-osakuntaansa, ja KyOn paikka KSO:n perässä johtuu juuri siitä, että KyO kulkee silloin emo-osakuntansa Hämmäläis-Osakunnan perässä. Sillä kun KyO syntyi, sen jäsenistö erkani yhtä aikaa WiOsta ja HO:sta ja kulkuejärjestyksessä KyO päätettiin sijoittaa yhdessä samaan aikaan syntyneen sisarosakunnan, KSO:n, kanssa HO:n perään.

Kursiivilla hajonnut kantaosakunta, jonka paikka on jakautunut tytär-osakuntien kesken.

Nylands Nation, 1643

Eteläsuomalainen osakunta, 1905

Savo-Karjalainen Osakunta

Savolainen Osakunta, 1905

Karjalainen Osakunta, 1905

Hämmäläis-Osakunta, 1653

Keskisuomalainen Osakunta, 1931

Kymenlaakson Osakunta, 1933

Länsisuomalainen Osakunta

Åbo Nation, 1643.

Satakuntalainen Osakunta, 1653.

Varsinaissuomalainen Osakunta, 1906

Wiipurilainen Osakunta, 1653.

Östra Finlands Nation, 1924.

Pohjalainen Osakunta

Eteläpohjalainen Osakunta, 1908

Vasa Nation, 1908

Pohjois-Pohjalainen Osakunta, 1907

Osakuntien akateeminen järjestys pitää sisällään laajan kerrostuman osakuntien yhteistä historiaa, eri osakuntien syntyminen ja vanhojen osakuntien hajoamisen seurausten muodossa. Samalla se heijastelee kehityksellään ylioppilasmaailman ja Suomen muutosta, kielitaistelun vaikutusta sekä maakuntahengen nousua ja uusien maakuntien eriytymistä vanhoista. Kulkuejärjestys itsessään on elävää historiaa ja hyödyllinen jokaiselle, joka edustaa juhlissa tai osallistuu tapahtumien suunnitteluun.

Lähteitä:

Matti Klinge – Ylioppilaskunnan historia 2 & 3.

Oiva Turpeinen – Suuriruhtinaan Suomi V: Vapauttajasta sortajaan.

Ivar Heikel – Helsingin yliopiston historia 1640-1940.

Kymenlaakson Osakunta 82 vuotta

Koonnut: Jenni-Maria Käki

Kuvat: Olli Ahola, Tiina Heikkilä ja Ester Pentti

Pasi Pykälistö teki temput ja tyhjensi pal-kintopöydän täysin puhtaaksi. Mukaan lähti harrastusmerkin lisäksi opinnäyttestipendi ja molemmat tuopit. Onnea Pasi! Kypsä onnit-telee myös kaikkia muita vuosijuhlissa pal-kittuja.

Illan musiikkiesityksestä vastasivat Osakun-nan tuoreet lahjakkuudet Joni Tilli ja Salli Ahtiainen. Juhlan luonteeseen sopien mu-siikkina kuultiin muun muassa Junnua.

Osakunnan komein värisuora syntyi, kun kaikki Osakunnalla tällä hetkellä vaikutta-vat Jonit laitettiin riviin. Kuvassa Jonit Tilli, Salo, Mäkelä ja Vehmas.

Eikä vuosijuhlat ole mitään ilman tansseja. Osakuntatyttöjen riemuksi Johan Wrede piti huolen siitä, ettei seinäruusuja ehtinyt synty-mään vaan kaikki pääsivät tanssimaan kris-tallikruunujen alle.

Vuosijuhlissa ensimmäistä kertaa: ”Ensi vuonna otan taksin!”

Teksti: Aleksi Leppänen

Lauantaina 21. helmikuuta juhlittiin Kymen-laakson Osakunnan 82. vuosijuhlaa. Juhlaa vietettiin tällä kertaa perinteikkäässä Hotelli Arthurissa Kaisaniemessä, jossa ilo oli ylim-millään. Juhlakansa nautti makuhermoja kutkuttavasta ruoasta, sykehdyttävistä pu-heista ja riemukkaasta laulusta täysin rin-noin. Juhlijoiden joukossa oli tänä vuonna myös ensimmäistä kertaa osakunnan tuore civis, farmasian ylioppilas Maija Raatikai-nen. Civis Raatikainen tavoitettiin haastatel-tavaksi vuosijuhlien jatkojen pyörteistä.

Vaikka Raatikainen onkin juhlistamassa Kymenlaakson Osakuntaa vuosijuhlien mer-keissä nyt ensimmäistä kertaa, eivät vuosi-juhlat hänelle kuitenkaan täysin uusi asia ole. Aikaisemmin Raatikainen on pyörähtänyt vuosijuhlimassa ainejärjestöpuolella oman ainejärjestönsä Yliopiston Farmasiakunnan sekä Koneinsinöörikillan vuosijuhlissa. Osa-kunnan juhlaan hän päätti osallistua siksi, koska hän on ensimmäistä vuotta osakunnal-la ja halusi kokea vuosijuhlan. ”Minulla on nyt tällainen vaihe, että täytyy ottaa ilo irti opiskelusta”, Raatikainen hihkuu.

Juhlan kohokohtaa tiedustellessa sanaval-mis Raatikainen joutuu pohtimaan hetken vastaustaan. Suuri ilon aihe hänelle on aina-kin arpajaisvoittona saatu risteilylahjakortti. Eräs kohokohta juhlassa oli, kun Raatikaisen ystävätär civis Satu Suvijärvi sai osakunnan myöntämän stipendin. Kaiken kaikkiaan lä-heisten opiskeluystävättärien seura juhlassa kirjoittaa Raatikaisen riemumieliseen hyker-telyyn.

Pöytäjuhlaosuus sujui Raatikaisen mukaan mallikkaasti ja iloisesti. Vaikka monia mu-kaansatempaavia lauluja laulettiinkin, jäi Raatikainen kaipaamaan ”Ken omi fuksi”-rallia. Siitä huolimatta ohjelmaosuus oli miellyttävästi räätälöity, ja erityisesti osa-kunnalla tutuksi tulleen Riku Nöjdin tunteel-

linen ilmaisu lauluja veisatessa nosti Raati-kaisenkin juhلاميelen korkealle.

Jotain aivan uuttakin Raatikainen vuosijuh-lilla oppi; nimittäin sen, että näyttelijä Elina Knihtilällä on kymenlaaksolaistausta.

Ensimmäisellä kerralla vuosijuhlilla kaikkea ei osaa ottaa huomioon, mutta ensi juhlaa varten Raatikaisella on jo mielessään opti-mointisuunnitelmia. Etikettikoulutukseen hän aikoo osallistua ensi kerralla, jotta tans-siaskeleet sujuisivat hieman varmemmin. ”Taksi juhlapaikalta jatkoille saattaisi olla järkevä valinta”, hän tuumii.

Raatikainen on silminnähdessä juhlatuulella, ja kaikesta on syytä olettaa, että hän on naut-tinut juhlasta. Kysymykseen ”Miten meni omasta mielestäsi?” Raatikainen huikkaa vastaukseksi ”Yllättävän hyvin”, ja sujahtaa väkijoukkoon jatkamaan juhlintaa.

Vuoden virkailijajakatsaus

Koonti: Jenni-Maria Käki
Kuvat: Ester Pentti

Vuoden 2015 virkailijat hassuttelivat virkailijavaihtokaronkan tauoilla photo booth-kuvauksissa ja paljastivat mitkä adjektiivit kuvaavat heitä mielestään parhaiten. Todellisuudessaan pyysimme virkailijoita kuvailemaan lempiväriään kolmella adjektiivilla mutta sehän ei olisi ollut yhtä hauska juttu kuin tämä.

Kuraattori
Joonas Ollila: Aurinkoinen, Kaupallinen, Kirpeä

Hallituksen puheenjohtaja
Sini Leppänen: Kylmä, Taivaallinen, HK-makkaramainen

Sihteeri, Valokuvaaja
Salli Ahtiainen: Räiskyvä, Pirteä, Levoton

Taloudenhoitaja, Apuisäntä
Aapo Jussila: Kartoittamaton, Loistava, Atraktiivinen

Isäntä
Ville Myllylä: Eloisa, Virkeä, Raaka

Apuisäntä
Tuukka Mustapää: Vaalea, Kirkas, Metallinen

Tiedotussihteeri (sähköpostilistat)
Satu Suvijärvi: Raikas, Kirpeä, Eläväinen

Fuksiohjaaja, Liikuntasihteeri, Apuemäntä, Kypsan toimituskunta
Iina Elfving: Merellinen, Iltainen, Trooppinen

Fuksiohjaaja, Jäsensihteeri, Apuemäntä
Sofia Rahikainen: Vivahteikas, Syvä, Aava

Liikuntasihteeri, Apuisäntä
Joni Salo: Syvä, Rauhallinen, Voimakas

Ulkoasiainsihteeri
Joni Mäkelä: Urheiluautomainen, Sporttinen, Kiihkeä

Isäntä, Laulunjohtaja, Kypsan toimituskunta
Esa Helanne: Veikeä, Luonnonmukainen, Vehmas

Apuemäntä
Saila Kainulainen: Taivaallinen, Suomalainen, Virtaava

Laulunjohtaja, Apuisäntä, Kypsen toimituskunta
Aleksi Leppänen: Sähkö, Kipakka, Aistikas

Emäntä, Valokuvaaja, Kypsen toimituskunta
Tiina Heikkilä: Metsämäinen, Ruohomainen, Hevosen paksusuolen sisältömainen

Maakuntasihteeri, Valokuvaaja, Apuemäntä
Olli Ahola: Glitterinen, Välkehtivä, Osakuntamainen

Apuemäntä
Elina Lassila: Naisellinen, Näyttävä, Pirteä

Apuemäntä
Anna-Liisa Koskinen: Tyttömainen, Hempeä, Pehmeä

Toiminnanohjaaja, Arkistonhoitaja, Valokuvaaja
Pasi Pykälistö: Punssimainen, Kullankeltainen, Mahlainen

Apuisäntä
Joni Tilli: Raikas, Inspiroiva, Tyyni

Apuisäntä, Kypsen toimituskunta
Ilmari Salmi: Metsäinen, Nuhjuinen, Turvallinen

Kulttuurisihteeri, Kypsen päätoimittaja
Jenni-Maria Käki: Eläväinen, Hehkuva, Tulinen
Seniorisihteeri, Asuntosihiteeri, Kypsen toimituskunta
Maaria Haavisto: Maanläheinen, Syksyinen, Lämmin
Tiedotussihteeri (verkkosivut ja some), Valokuvaaja
Ester Pentti: Merellinen, Syvä, Arvoituksellinen

TUNNUSTA VÄRIÄ

Mistä tunnistaa kymäläisen? Piilevä kiinnostus voi olla hyvä tuntomerkki, samoin kuin ilmassa raikuvaa "PAA" mutta varmimmin kymäläisen tunnistaa osakuntatuotteista. Valitse joko tyylikäs vakuunapaita tai katuuskottava kangaskassi, tai tee itsellesi tosi-osakuntalaisen klubitakki. Tyyli on vapaa.

Tuotteita voi ostaa taloudenhoitajalta joko tapahtumissa tai lähettämällä viestiä osoitteeseen kyo-taloudenhoitaja@helsinki.fi.

Vaakunapaita (harmaa) 15,00e
naisten S-XL
miesten S-XL

Herra Lohi -kassi (musta) 6,00e
lyhyet tai pitkät sangat

Haalarimerkit 2,5e
Oot siä mun kaa?
Kymenlaakson Osakunta

Esan Palindrominurkka

Elli, se venemies ei mene vesille!

Mitä niistä siinä, Tim?

Iso ja vakaa vaaka vajosi.

Kaipaanko päiviisi lounasseuraa tai hauskoja keskusteluja bussimatkoille?

KyOn Slack on saatavilla sovelluksena puhelimeen ja selaimessa osoitteessa <https://kymenlaaksonosakunta.slack.com>. Kirjautuminen onnistuu helposti @helsinki.fi tai @aalto.fi -sähköpostiosoitteella.

KyOn Senioreiden kuulumisia!

Koonti : Milja Ahtosalo

Tulevat tapahtumat:

- 26.3. klo 18
Skumppaa ja sushia
Yhteinen illanvietto osakuntalaisten kanssa osakunnalla sushia itse tehden ja kuohuviinejä maistellen.
Sopii erinomaisesti senioritumista suunnitteleville!
- 26.4. klo 14
Vuosikokous & brunssi
Kokouspaikkana Domus Gaudiumin osakuntatilat (Leppäsuonkatu 11).
Myös lapset lämpimästi tervetulleita!
Seuraavan kauden hallitukseen kaivataan eri senioripolvien edustajia.
- 9.5. Senioripäiväiset
Yhteistapahtuma KO:n ja WiO:n nuorsenioreiden kanssa.

Valokuva : Ester Pentti

Hei sinä, valmistunut tai valmistumassa oleva osakuntalainen!

Valmistumisen jälkeen tai sen vasta hämmöittäessä seuraava luonteva etappi osakuntajatkumolla on KyOn Seniorit!

Toimintamme on monimuotoista – jokaiselle löytyy varmasti jotakin. Lähes joka kuukausi vietämme iltaa seniorioluiden merkeissä. Niiden lisäksi ohjelmistosta löytyy mm. ravintolailtoja, kulttuuriekursioita, koko perheen tapahtumia sekä vuosittaiset seniorisitsit. Lisää toimintaa järjestetään toiveiden perusteella.

Liity sähköpostilistallemme lähettämällä viesti subscribe_kyo-seniorit_oma.sähköposti@osoi.te osoitteeseen majordomo@helsinki.fi. Viestiin ei laiteta otsikkoa.

Liittymällä jäseneksi saat alennusta eri tapahtumien ja vierailujen hinnoista.

Tule rohkeasti mukaan!

Lisätietoa tulevista Senioreiden tapahtumista:

- sähköpostilistalta
kyo-seniorit@helsinki.fi
- Facebook-ryhmästä
Kymenlaakson Osakunnan Seniorit ry
- nettisivuilta
<http://seniorit.kymenlaaksonosakunta.fi>

KYMMENEN UUTISIA – KYMIS NYHETER

Koonti: Jenni-Maria Käki

Kuvat: Ester Pentti, Jenni-Maria Käki,
Tiina Heikkilä, Olli Ahola

12.12. Fuksien järjestämät salaistakin salaisimmat KyO-KO -pikkujoulut järjestettiin mystisen Loosimestarin valvovan silmän alla. Salamyhkäisen Loosimestarin henkilöllisyys kuitenkin jäi juhlijoille arvoitukseksi vaikka spekulointia tapahtuikin paljon.

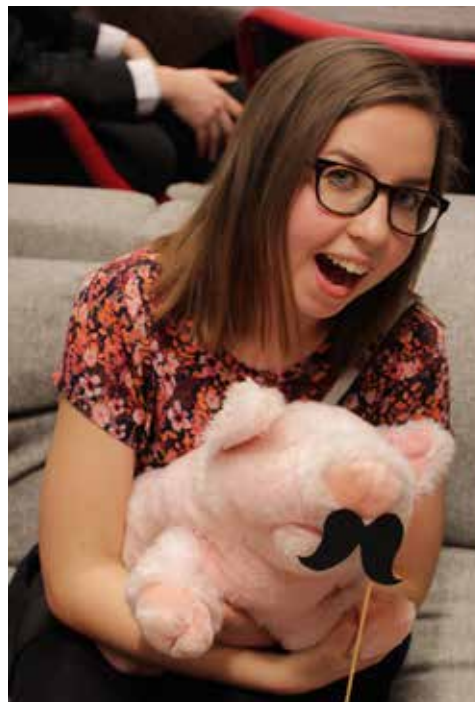
13.12. Vuoden viimeisessä DGO:n sauna-illassa nähtiin huhujen mukaan vain kaksi kymäläistä, vaikka yleensä KyO on dominoinut saunailtojen osallistujamäärissä. Kenties edellisenä päivänä järjestetyt pikkujoulut olivat vaatineet veronsa, tai ehkä suurin osa kymäläisistä yritti yhä selvittää Loosimestarin salaista identiteettiä, eikä ehtinyt saunomaan.

19.12. Sopivasti vuoden viimeisten tenttien jälkeen oli KyOOSin tenttikaljat Thirsty Scholarissa. Tenttiviikon aikainen stressi huuhtoutui osallistujilta tehokkaasti pois hyvien oluiden ja siiderien maistelun myötä.

26.12. Epävirallisen pohjoinen vs. etelä -kilpailun kiteytymän eli tapanintanssit voitti erään laskukaavan mukaan tällä kertaa etelä. Pohjoinen sai kuitenkin kunniamaininnan senioreiden määrässä, vaikka etelässä fuksien edustus oli huomattava. Kypsän saamien tietojen mukaan tänä vuonna kukaan ei eksynyt tanssilattialle viime vuoden tapaan, vaan osallistujat keskittyivät nesteytyksen kunossapitoon.

31.12. DG:llä järjestettiin vuodenvaihteessa sitsit, joita kutsuttiin yllättäen uudenvuoden sitseiksi. Paikalla oli kyolaisten lisäksi ihmisiä myös muista osakunnista. Keskiyöllä ainakin osa juhlijoista siirtyi osakuntatilojen ulkopuolelle raketteja katselemaan.

UUSI VUOSI UUDET KUJEET!

14.1. Mahdollista seuraavaa inspektoria oli inspektorikahvituksessa tapaamassa suuri joukko osakuntalaisia. Tilaisuus eteni rennosti eteenpäin ja osakuntalaiset kertoilivat parhaita muistoja osakunta-ajaltaan. Ilmeisesti paikalla olleet osakuntalaiset jättivät positiivisen mielikuvan inspektorikandidaatile, sillä hänen piilevä kymäläinen kiinnostuksensa muuttui kiinnostukseksi virkaa kohtaan.

24.1. Edellisen kerran kuusi vuotta sitten järjestetty Kansalaisten metroajelu järjestettiin välillä Vuosaari-Ruoholahti. Ajelun aikana kolikko määräsi ajelijat pysähtymään 9 kertaa. Vain yksi osallistuja selvisi Ruoholahteen saakka.

30.1. Tammikuun lopussa järjestettiin vielä virkailijanvaihtokaronkka, jossa tuttuun tapaan lahjottiin uusia virkailijoita vanhojen toimesta.

13.2. KyOn vuoden 2015 ja 2014 hallitukset kokoontuivat tänä vuonna EKY:n Selliin viettämään hallituksenvaihtokaronkkaa. Paikan nimestä huolimatta hallituslaisista kukaan ei sentään vankilassa kakkua istunut. Uusi hallitus sai vinkkejä myös vuosituhannen vaihteessa vaikuttaneelta osakunta-aktiivilta.

17.2. DGO:n laskiainen koostui hernekeitosta, laskiaispullista ja saunomisesta. Tämän kolminaisuuden siivittämänä laskiaisen vieto kului rattoisasti. Taisipa muutama kymäläinen käydä myös Ullanlinnanmäellä laske-massa pulkalla mäkeä.

18.2. Vuosijuhlien parkettien partaveitsistä hiottiin pahimmat ruosteet pois KyO-KO-SavO-tanssiharjoituksissa. Tuttuun tapaan saman illan aikana kerrattiin myös vuosijuhlassa käyttäytymistä etiketti-illan merkeissä. Illan kouluttajien mukaan ruosteenpoisto ja tapakoulutus onnistuivat mallikkaasti.

Vuosijuhlissa 21.2. esitetty kronikka sai tunnustusta teatterialan huipuilta, kun KyOtal-kia seurasi tarkkaavaisesti juhlapuhujana ollut näyttelijätyön professori Elina Knihtilä.

ISÄNNÄN KOPISTA

- FOSTER'S RADLER

Teksti: Ilmari Salmi

Kuva: Ester Pentti

Limonaatin ja oluen mikstuura, radler, on suosittua etenkin henkisesti isänmaassamme Saksassa, mutta Suomessakin sitä on saatu nauttia jo aimo tovin. Fostersin taannoin lanseeraama tuote on kuvauksensa mukaan kehitetty ”suomalaiseen makuun”. Alkoholivoltteja siitä löytyy kaksi, mikä tekee juomasta miedohkojen edustajan.

Radlerin maku on varsin limonadimainen. Keppanalta se ei ainakaan maistu. Mieltymyksistä riippuen sen voi tulkita joko väljähtäneeksi – limun kuplivuutta tästä ei löydy – tai miellyttävän raikkaaksi. Ainakin paatu-

neelle keskioluen kuluttajalle se maistui: allekirjoittanut kallistuu jälkimmäiseen kantaan.

Voisiko osakunta hyötyä tästä teutonien innovaatiosta? Radlerin imago on varsin kesäinen ja se lieneekin mitä parhainta hellejuomaa. Sitsien taukojuomana Radler varmasti puolustaisi paikkaansa, mikäli tavoitteena on ennemmin riemukkaan kevyt pikkuhiprakka ja siemailu kuin lyijynraskas röytöpaihtymys. Samalla voi tukea maalaisliittolais-moralistista raittiusideologiaa ja vähentää etyylialkoholin kokonaiskulutusta maassamme.

Eiköhän erä Radleria isännänkoppiinkin päädy. Jatkoon.

Virkailijaluettelo 2015

Inspektori
Jari Lavonen
jari.lavonen@helsinki.fi

Kuraattori
Joonas Ollila
kyo-q@helsinki.fi
050 400 4931

Hallituksen pj.
Sini Leppänen
kyo-pj@helsinki.fi
040 510 5803

Sihteeri
Salli Ahtiainen
kyo-sihteeri@helsinki.fi
040 539 0726

Isäntä
Esa Helanne
kyo-isanta@helsinki.fi
040 864 1113

Isäntä
Ville Myllylä
kyo-isanta@helsinki.fi
040 566 3978

Emäntä
Tiina Heikkilä
kyo-emanta@helsinki.fi
050 443 2499

Taloudenhoitaja
Aapo Jussila
kyo-taloudenhoitaja@helsinki.fi
040 744 4177

Toiminnanohjaaja
Pasi Pykälistö
kyo-toiminnanohjaaja@helsinki.fi
040 095 2887

Fuksiohjaaja
Iina Elfving
kyo-fuksiohjaaja@helsinki.fi
040 504 6406

Fuksiohjaaja
Sofia Rahikainen
kyo-fuksiohjaaja@helsinki.fi
044 060 5132

Asuntosihtööri
Maaria Haavisto
kyo-asuntosihtööri@helsinki.fi
040 540 5977

Tiedotussihtööri
(sähköposti)
Satu Suvijärvi
kyo-tiedotussihtööri@helsinki.fi

Tiedotussihtööri
(nettisivut ja some)
Ester Pentti
kyo-tiedotussihtööri@helsinki.fi

Jäsensihtööri
Sofia Rahikainen
sofia.rahikainen@helsinki.fi

Kulttuurisihtööri
Jenni-Maria Käki
kyo-kulttuurisihtööri@helsinki.fi

Maakuntasihtööri
Olli Ahola
kyo-maakuntasihtööri@helsinki.fi

Liikuntasihtööri
Joni Salo
kyo-liikuntasihtööri@helsinki.fi

Liikuntasihtööri
Iina Elfving
kyo-liikuntasihtööri@helsinki.fi

Ulkoasiainsihtööri
Joni Mäkelä
kyo-ulkoasiainsihtööri@helsinki.fi

Seniorisihtööri
Maaria Haavisto
kyo-seniorisihtööri@helsinki.fi

Kypsan päätoimittaja
Jenni-Maria Käki
kyo-kypsa@helsinki.fi

Arkistonhoitaja
Pasi Pykälistö
pasi.pykalisto@helsinki.fi

Laulunjohtaja
Aleksi Leppänen
aleksi.leppanen@helsinki.fi

Laulunjohtaja
Esa Helanne
esa.p.helanne@gmail.com

Valokuvaajat:
Olli Ahola
Salli Ahtiainen
Tiina Heikkilä
Ester Pentti
Pasi Pykälistö

Hallitus
kyo-hallitus@helsinki.fi
pj. Sini Leppänen
Sihteeri Salli Ahtiainen
Kuraattori Joonas Ollila
Taloudenhoitaja Aapo Jussila
Tiina Heikkilä
Esa-Pekka Helanne
Aleksi Leppänen
Pasi Pykälistö
Sofia Rahikainen

Apuemännistö
kyo-emannisto@helsinki.fi
Olli Ahola
Iina Elfving
Saila Kainulainen
Anna-Liisa Koskinen
Elina Lassila
Sofia Rahikainen

Apuisännistö
kyo-isannisto@helsinki.fi
Aapo Jussila
Aleksi Leppänen
Tuukka Mustapää
Ilmari Salmi
Joni Salo
Joni Tili

HTK:n edustajat:
Joni Salo
Jenni-Maria Käki

K-10 2015